

ЮЖНЫЙ КРАЙ

Воскресенье, 27-го Февраля 1911 года.

ИЛЛЮСТРИРОВАННОЕ ПРИБАВЛЕНИЕ КЪ № 10229.

Т. Г. Шевченко.

Тарас Григорьевич Шевченко стоїть в своїй академичній світлиці в великій задумі. Таким сумним его не раз бачив славнозвісний художник Микешин, котрій мешкав в одному з ним будинку. По пам'яті він зробив цей малюнок. На столі лежать ті книжки, котрі подобав Т. Г.: Псалтирь—в кінці життя він сам перекладав псальми на українську мову,—далі бачимо твори Лермонтова, Мицкевича, на стінці повішані музичні струменти, квітки, портрет дівчини Лукерії, въ которую Т. Г. було закохався. Таким був Т. Г. в останні два роки життя.

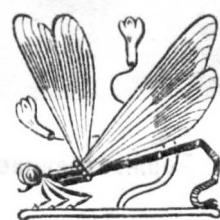
Хата, въ которой родился Т. Г. Шевченко.

Гробъ Т. Г. Шевченка.

Въ Киевѣ, у Христорождественской церкви.

Портретъ, исполненный художникомъ Микѣшинымъ, который по этому по-
вому писалъ: Этотъ рисунокъ сдѣланъ
мною по памяти. Въ послѣдніе три го-
да своей жизни Тарасъ Григорьевичъ,
живя въ маленькой каморкѣ (гдѣ онъ
и скончался), въ зданіи Академіи Ху-
дожествъ, почти ежедневно видѣлся
со мною, жившимъ тамъ же, этажемъ
выше. Много разъ видѣлъ я его въ
такой задумчивой позѣ, нервно ло-
мающимъ руками свое гусиное перо.

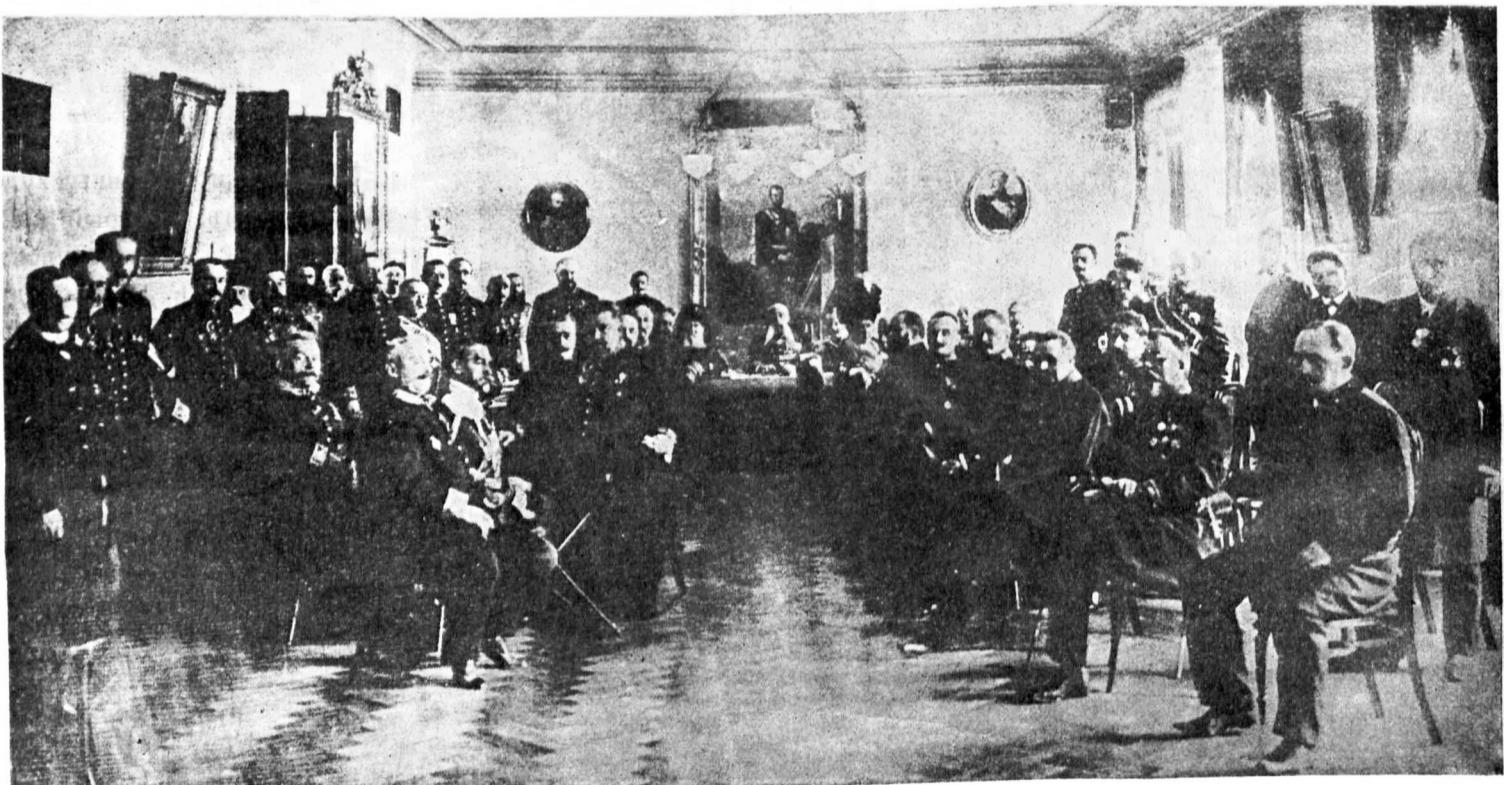
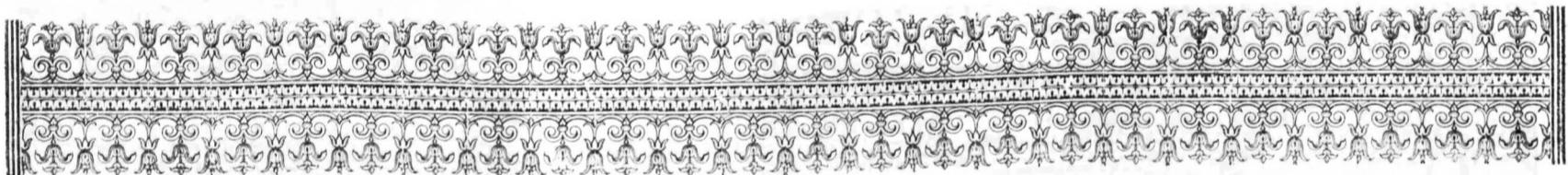
1) Никита Григорьевичъ Шевченко, 2) Осипъ Григорьевичъ Шевченко, 3) Ирина Григорьевна Бойко,
4) Вароломей Григорьевичъ Шевченко, 5) Иванъ Михайловичъ Сошенко и 6) Григорій Николаевичъ
Честаховскій.

Могила Т. Г. Шевченка.

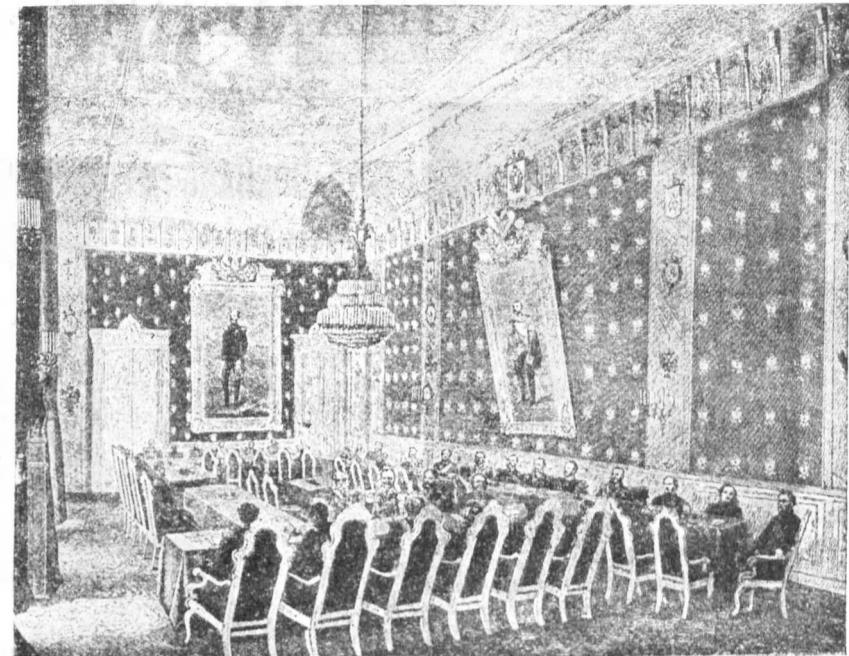
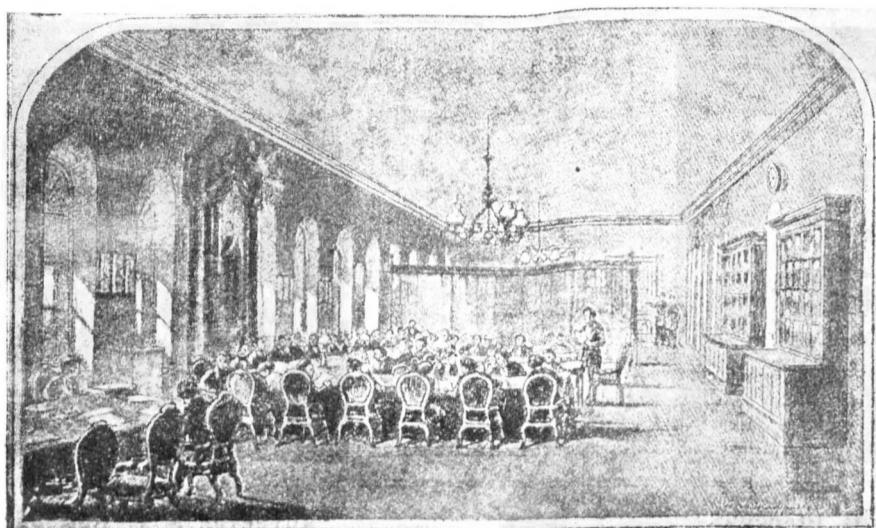
Могила Т. Г. Шевченка.

На малюнці можно бачити славно звісну могилу Тараса Шевченка, в новій вже її постаті, після великого повновлення в 1885 році. Стоїть вона на горі, по над Дніпромъ, котрій тут пишно льється під самою могилою вшірш більш як на версту. Перед очима розстилаються на вдивовыж чарни краєвиди за Дніпро вгору і вниз по Дніпрові. Вгорі біля Канева мріють піскуваті мілини, неначе хто порозстилав білі хустки, а далі вириняють широчезні сінокоси, кущі вербалозу, темні гаї; безкрайя далечінь здається вкритою лісами, котрі спочатку зеленіють, а що далі сініють, а ще далі чорніють в сизому тумані. Шевченкова гора підіймається в гору прямо над водою, мабуть, сажнів на сорок; біля неї піднімаються ще більші гори, вкриті зеленимі лісами. Під горою притулилась въ садочку хата, в якій мешкає сторож і лежить книжка для приїзжаючих.

Торжественное засѣданіе Харьковскаго Губернскаго Правленія 19 февраля, по случаю пятидесятилѣтія со дня освобожденія крестьянъ отъ крѣпостной зависимости.

(Съ фотографіи Д. Г. Панони).

Засѣданіе редакціонныхъ комиссій по вопросу объ освобожденіи крестьянъ, происходившее въ залѣ первого кадетскаго корпуса въ Петербургѣ.

Депутаты 1-го призыва: харьковскіе— Д. П. Хрущовъ и А. Г. Шретеръ, тверской—А. М. Унковскій и ярославскіе— П. Н. Дубровинъ и Д. В. Васильевъ, покидая Петербургъ, подали на Высочайшее имя всеподданнѣйшій адресъ, въ которомъ писали:

„Согласно Высочайше утвержденной Ва- шимъ Императорскимъ Величествомъ ин- струкціи, мы представили въ редакціон- ныя комиссіи наши подробныя сообра- женія и замѣчанія, но изъ внимательна- го изученія заключеній комиссій мы убѣдились, что увеличеніемъ надѣла крестьянъ землею и крайнимъ пониже- ниемъ повинностей въ большей части гу- берній помѣщики будутъ разорены, а быть крестьянъ вообще не будетъ улучшенъ, по той причинѣ, что хотя крестьянамъ и предствляется самоуправлѣніе, но оно будетъ подавлено и уничтожено вліяніемъ чиновниковъ, и потому что крестьяне только тогда почувствуютъ быть свой улучшенными, когда они избавятся отъ всѣхъ обязательствъ передъ владѣльцами и когда сдѣлаются собственниками, ибо свобода личная невозможна безъ свободы имущественной.

Вѣруя въ благодушіе Вашего Величе- ства, зная волю Вашу, Государь, чтобы Россія шла путемъ мирнаго развитія, убѣ- дившись, что крестьяне имѣютъ надежду, превратившуюся въ вѣрованіе, охватив- щее весь народъ отъ мала до велика, получить свободу полную и землю въ собственность, и что быть сословій не можетъ быть улучшеннѣ безъ преобразо- ванія существующаго порядка администра- ціи, полиціи и суда, мы дерзаемъ, Госу- дарь, всеподданнѣйше просить Ваше Им- ператорское Величество о нижеслѣду- щемъ:

1. Даровать крестьянамъ полную сво- боду съ надѣленіемъ ихъ землей въ соб- ственность, посредствомъ немедленного выкупа, по цѣнѣ и на условіяхъ, не разо- рительныхъ для помѣщиківъ.

2. Образовать хозяйственно-распоряди- тельное управлѣніе, общее для всѣхъ со- словій, основанное на выборномъ началь- ствѣ.

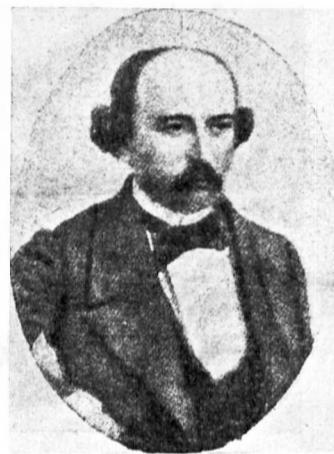
3. Учредить независимую судебную власть, т.-е. судъ присяжныхъ, и граж- данскія судебныя учрежденія, независи- мые отъ административной власти, съ

Засѣданіе Государственного Совѣта, подъ предсѣдательствомъ Императора Александра Николаевича по вопросу объ освобожде- ніи крестьянъ отъ крѣпостной зависимости въ 1861 году.

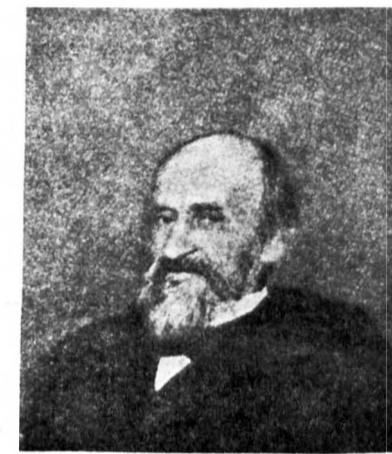
Депутаты 1-го призыва, требовавшіе немедленного выкупа и введенія всесословнаго земства.

А. Г. Шретеръ,

Д. П. Хрущовъ.

А. М. Унковскій.

П. Н. Дубровинъ.

Д. В. Васильевъ.

введеніемъ гласнаго и словеснаго судо- производства и съ подчиненіемъ мѣст- ныхъ должностныхъ лицъ непосредствен- ной отвѣтственности передъ судомъ, и

4. Дать возможность обществу путемъ печатной гласности доводить до свѣдѣнія Верховной власти недостатки и злоупо- требленія мѣстнаго управлѣнія.“

По тому времени этотъ всеподданнѣй- шій адресъ оказался слишкомъ либераль- нымъ и вышепоименованнымъ депутатамъ черезъ губернаторовъ былъ объявленъ выговоръ, съ оставленіемъ нѣкоторыхъ изъ нихъ подъ особымъ надзоромъ мѣст- наго начальства.

Л. И.

ЗНАМЕНИТЫЕ КРЪПОСТНЫЕ.

Гр. П. И. Шереметева.

Бывшая крѣпостная князей Черкасскихъ.

По ея завѣщанію въ Москвѣ построены страннопріимный домъ съ больницей и положенъ капіталь на выдачу изъ процентовъ приданаго бѣднымъ невѣстамъ.

Артистъ М. С. Щепкинъ.

Бывшій крѣпостной гр. Волкенштейна.

Артистка Е. С. Семенова

(по мужу князя Гагарина).
Бывшая крѣпостная помѣщица
Путяты.

Писатель А. В. Никитенко.

Бывшій крѣпостной гр. Шереметьева.

Художникъ О. А. Кипренскій

Бывшій крѣпостной бригадира Диаконова.

Артистка В. Н. Асенкова

въ роли „дѣвушки-гусара“.

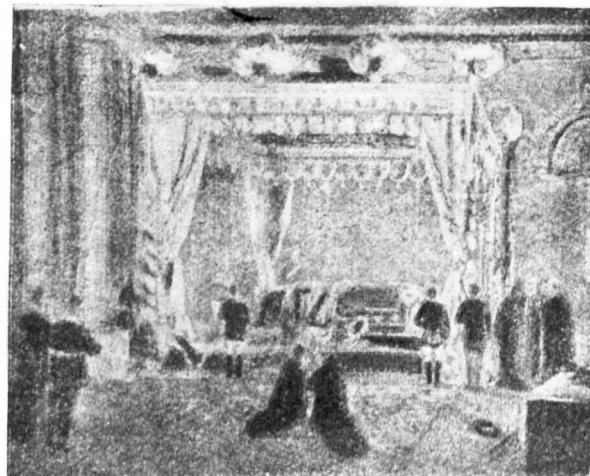

Художникъ В. А. Тропининъ.

Бывшій крѣпостной гр. Морковъ

Храмъ Воскресенія Христова,
сооруженный въ Петербургѣ на мѣстѣ
покушенія 1 марта.

Тѣло въ Бозѣ почившаго Государя Императора Александра II въ большой церкви Зимняго дворца.

Карета покойнаго Государя императора Александра II послѣ взрыва 1 марта.